

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης στο Μετόχι του Παναγίου Τάφου στο Νιχώρι του Βοσπόρου

[/ Πεμπτουσία](#)

Στα 26 χρόνια της Πατριαρχικής διακονίας του, στους αγώνες, τις θυσίες και τη μαρτυρία της Μητέρας Εκκλησίας της Κωνσταντινουπόλεως, στην ελπίδα ότι θα έρθουν καλύτερες ημέρες, αλλά και στο πάγιο αίτημα για την επαναλειτουργία της «σιωπηλής» από το 1971 Θεολογικής Σχολής της Χάλκης αναφέρθηκε ο Οικουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαίος σε ομιλία του, την περασμένη Δευτέρα, μετά τη Θεία Λειτουργία που τελέστηκε επί τη Ιερά Μνήμη του Αγίου Αποστόλου Ιακώβου του Αδελφοθέου, ιερουργούντος του Μητροπολίτη Δράμας Παύλου, στον Ι.Ν. Αγίου Γεωργίου, Μετόχι του Παναγίου Τάφου, στο Νιχώρι του Βοσπόρου. Τον Οικουμενικό Πατριάρχη υποδέχθηκε ο Αρχιεπίσκοπος Ανθηδώνος Νεκτάριος, Επίτροπος του Παναγίου Τάφου στην Πόλη. Παρέστησαν, επίσης, συμπροσευχόμενοι ο Μητροπολίτης Αδριανουπόλεως Αμφιλόχιος και ο Επίσκοπος Ερυθρών Κύριλλος, ενώ εκκλησιάσθηκαν πιστοί από την Πόλη και προσκυνητές από τη Δράμα και άλλες περιοχές της Ελλάδος.

Φωτογραφίες: Νίκος Μαγγίνας / Οικουμενικό Πατριαρχείο

«Ήταν 26 χρόνια ευλογημένα από Θεού, όχι πάντοτε εύκολα όπως μπορείτε να αντιληφθείτε αλλά ο Θεός βοήθησε με την συμπαράσταση των αγίων αδελφών και εδώ και στο εξωτερικό και με τις προσευχές όλων σας να ξεπερνούμε εκάστοτε τα εμπόδια και τις δυσκολίες και να πορευόμεθα με σταθερό βήμα εις τον δρόμον των πεπρωμένων της φυλής και του Γένους μας. Η Μητέρα Εκκλησία της Κωνσταντινουπόλεως είναι εκείνη που μας έχει κάτω από τα φτερά της. Το Γένος μας ολόκληρο πορεύεται δια μέσου της ιστορίας, κάτω από τα φτερά, την προστασία, την στοργή του Οικουμενικού Πατριαρχείου», είπε ο Οικουμενικός Πατριάρχης και συνέχισε: «Η Μητέρα Εκκλησία και το ποίμνιό της πέρασαν ημέρες δόξης αλλά και ημέρες μαρτυρίου. Έχουν γραφεί τόσα πολλά για τη διαδρομή, δια μέσου των αιώνων, της Εκκλησίας της Κωνσταντινουπόλεως και μπορούμε να γνωρίζουμε, να θυμόμαστε, να τιμούμε και τις δόξες και τα μαρτύριά της. Εδώ ο Βόσπορος έχει να ομολογήσει πολλά από όσα συνέβησαν στις αρχές του 19ου αιώνας, τους απαγχονισμούς Ιεραρχών, τον απαγχονισμό του Γρηγορίου του Ε' εις την είσοδο του Πατριαρχείου μας, άλλα τόσα παθήματα είχαν στη Μέση Ανατολή, στο Πατριαρχείο Ιεροσολύμων και τα άλλα Πατριαρχεία της Μ.Ανατολής, όλα αυτά είναι στέφανοι μαρτυρίου, στέφανοι δόξης για όλους εμάς και τις Εκκλησίες μας. Είναι ευλογία Θεού ότι συμπορευθήκαμε με τα άλλα Πρεσβυγενή Πατριαρχεία, το ένα στήριξε το άλλο. Εδώ εις την Κωνσταντινούπολη οι προκάτοχοί μου εφίλοξένησαν και έδωσαν αδελφική προστασία στους Πατριάρχες Ιεροσολύμων, έζησαν εδώ κοντά εις τον εκάστοτε Οικουμενικόν Πατριάρχη και εκοιμήθησαν

εδώ, υπάρχουν τάφοι Πατριαρχών Ιεροσολύμων και εδώ και στο Φανάρι και στην Χάλκη όπου υπάρχουν τα τρία Μετόχια του Παναγίου Τάφου. Έτσι και σήμερα, παρά τις δυσκολίες, παρά τη συρρίκνωση του ποιμνίου μας, με την προσευχή και την αγάπη όλων σας πορευόμεθα και ελπίζομεν να έρθουν καλύτερες ημέρες».

Ως ένδειξη των αλλαγών που έχουν συμβεί με την πρόνοια του Θεού ο Οικουμενικός Πατριάρχης αναφέρθηκε ιδιαίτέρως στις προσκυνηματικές ιεραποδημίες του σε περιοχές της Ιωνίας, της Καππαδοκίας και του Πόντου, όπου άλλοτε λειτουργούσαν πολυάριθμοι Ιεροί Ναοί και Μοναστικά Κέντρα όπως αυτό της Παναγίας Σουμελά.

«Όλα αυτά τα προσκυνήματα που έχουμε κάνει τα τελευταία χρόνια στην Καππαδοκία, στην Παναγία Σουμελά, στη Σελεύκεια, στην Αντιόχεια της Πισιδίας, σε πολλά μέρη της Ιωνίας, είναι ως τόσες ευλογίες του Αγίου Θεού, ανέλπιστες μέχρι πρό τινος, όμως ο Θεός είναι Παντοδύναμος, είναι φιλόανθρωπος, είναι πάνσοφος και ξέρει να ανοίγει δρόμους και μονοπάτια και να μας εξάγει από το πικρόν εις το γλυκύ, από τα παθήματα εις την αναψυχήν και τον δοξάζομε και τον ευχαριστούμε γι' αυτές τις ιερές, πολύτιμες και ευλογημένες εμπειρίες που μας επεφύλαξε τα τελευταία χρόνια. Και θα πούμε με αισιόδοξη προοπτική, "έχει ο Θεός και για το μέλλον"».

Στο σημείο αυτό ο Οικουμενικός Πατριάρχης απευθύνθηκε στον Μητροπολίτη Δράμας και επεσήμανε πως με την ίδια αισιοδοξία και ελπίδα προς τον Θεό θα πρέπει να προσβλέπουμε και στην επιστροφή των κειμηλίων που εκλάπησαν πριν από ένα αιώνα από την ιστορική Πατριαρχική Μονή της Εικοσιφοίνισσας αλλά και από την Ι.Μητρόπολη Ξάνθης και τις Σέρρες.

«Αυτό ισχύει, Άγιε Δράμας, και για τα κειμήλια τα οποία αφηρέθησαν, εκλάπησαν, υπεξηρέθησαν από την επαρχία σας και από την Μητρόπολη Ξάνθης και βρίσκονται εις άλλην ομόδοξον χώραν, τα οποία όμως μας ανήκουν και γι' αυτό δεν θα πάψωμε να τα διεκδικούμε. Έγινε η καλή αρχή με τον Κώδικα, με το Χειρόγραφο της Καινής Διαθήκης, το οποίον μας επεστράφη από την Αμερική με τις προσπάθειες, τις πρωτοβουλίες του Οικουμενικού μας Πατριαρχείου, έστω και αν άλλοι θέλουν να πάρουν την πατρότητα αυτής της προσπάθειας, εμάς μας ενδιαφέρει το αποτέλεσμα, ότι έφθασε αυτό το πολύτιμο χειρόγραφο στην Εικοσιφοίνισσα. Και ευχόμεθα και τα άλλα. Για αυτό λέγω με αισιόδοξον προοπτικήν αντιμετωπίζομεν την επιστροφήν αυτών των κλεμμένων θησαυρών μας, που ανήκουν στην εκκλησίαν μας, στο Πατριαρχείον μας και στο ευσεβές Γένος μας».

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης έκανε ιδιαίτερη μνεία και στο πάγιο δίκαιο αίτημα του Πατριαρχείου για την επαναλειτουργία της Θεολογικής Σχολής της Χάλκης.

«Δεν παύουμε να ελπίζουμε και να προσπαθούμε για την επαναλειτουργία της Θεολογικής Σχολής της Χάλκης, η οποία μας ανήκει ως Σχολή και όχι μόνο ως Μοναστήρι της Αγίας Τριάδος όπως είναι σήμερα. Μας ανήκει και γι' αυτό τη διεκδικούμε. Είναι απαράδεκτον μια τέτοια Σχολή να έχει αρχίσει τη λειτουργία της επί Οθωμανικής Αυτοκρατορίας και να έχει κλείσει τις Πύλες της κάτω από την Τουρκική Δημοκρατία, κάτω από ένα δημοκρατικό καθεστώς, το οποίο εξυπονοείται ότι παρέχει όλες τις ανέσεις και όλες τις διευκολύνσεις εις τους πολίτες του να έχουν θρησκευτική παιδεία. Άλλωστε, αυτό το δικαίωμα μας το δίνει και η Συνθήκη της Λωζάνης η οποία λέγει ότι οι μειονότητες εδώ έχουν δικαίωμα με δικά τους έξοδα να λειτουργούν σχολεία τα οποία δίδουν θρησκευτική εκπαίδευση στους πιστούς τους. Και εμείς είχαμε μία τέτοια Σχολή και μας την έκλεισαν. Δεν ζητούμε να ανοίξει μια καινούργια Σχολή, καίτοι και αυτό θα ήταν δικαίωμά μας κατά την Συνθήκη της Λωζάνης, αλλά ζητούμε να επαναλειτουργήσει η υπάρχουσα και λειτουργήσασα επί σειράν ετών Θεολογική Σχολή της Χάλκης».

Στην ομιλία του ο Οικουμενικός Πατριάρχης δεν παρέλειψε να εκφρασθεί με θέρμη για τον Μητροπολίτη Δράμας Παύλο αλλά και για τον Δραμινό Επίτροπο του Παναγίου Τάφου στην Πόλη, Αρχιεπίσκοπο Ανθηδώνος Νεκτάριο. «Τον υποδεχόμεθα πάντοτε (ενν. τον Μητροπολίτη Δράμας) με αισθήματα τιμής και αγάπης γιατί τον θεωρούμε σάρκα εκ της σαρκός μας. Είναι Πόντιος, είναι αφοσιωμένος στο Οικουμενικό Πατριαρχείο μας, είναι Ιεράρχης των Μητροπόλεων των Νέων Χωρών, που είναι προέκτασις και ενδοχώρα του Πατριαρχείου μας εις την βόρειον Ελλάδα [...] Αγαπητοί αδελφοί Δραμινοί, σας συγχαίρω για τον άξιο Ποιμενάρχη που σας έστειλε ο Θεός εδώ και δέκα και πλέον χρόνια. Σας συγχαίρω, επίσης, για τον συμπατριώτη σας, τον άγιον Ανθηδώνος, ο οποίος είναι ένα κόσμημα για το Πατριαρχείο Ιεροσολύμων αλλά και για εμάς εδώ που δεν τον ξεχωρίζουμε από την Ιεραρχία του Θρόνου και από την οικογένεια της ομογενείας της Κωνσταντινουπόλεως. Είμαστε μια οικογένεια. Κάτω από τη σκέπη του Οικουμενικού Πατριαρχείου μας όλοι είμεθα μία οικογένεια».

Προηγουμένως μίλησε ο Μητροπολίτης Δράμας ο οποίος αναφέρθηκε στο έργο του Οικουμενικού Πατριάρχη κατά τα 26 χρόνια της πατριαρχίας του.

«Σεβόμεθα τον θεσμό του Οικουμενικού Πατριάρχου και εκ κληρονομίας αλλά και ως Ορθόδοξοι. Όμως σφόδρα αγαπούμε τον Βαρθολομαίο γιατί αυτόν τον θεσμό τον ανέβασε πάρα μα πάρα πολύ υψηλά και τον διακονεί με αίσθημα ευθύνης, έχοντας τα χαρίσματα αυτά που θέλει ο Απόστολος Ιάκωβος ο Αδελφόθεος να έχει ο χριστιανός ηγέτης. Είναι σταυρός η πατριαρχία. Κάθε Πατριάρχης ανεβαίνει στο σταυρό. Ο Θεός θέλει για 26 ολόκληρα χρόνια να βρίσκεται πάνω στο σταυρό ο Βαρθολομαίος. Ο σταυρός και οι ήλιοι, τα καρφιά, είναι τα ίδια από τον Γολγοθά. Τα πρόσωπα εναλλάσσονται. Και επειδή φαίνεται ο Πατριάρχης μας είναι ανθεκτικός στον πόνο γι' αυτό τον κρατάει ο Θεός τόσα χρόνια και άλλα τόσα χρόνια θα κρατήσει πάνω σε αυτό τον σταυρό. Αρκεί εμείς να μην είμεθα αχάριστοι ως Ιουδαίοι και από κάτω να καταλαλούμε επί προφάσει ευσεβείας τον εσταυρωμένο αλλά να είμεθα μιμηταί του παραδείγματος εκείνου του Κυρίου, του Καλού Σαμαρείτου δηλαδή, που επιχέει έλαιον και οίνον στις πληγές και στα τραύματα. Όχι τα σωματικά τόσο αλλά τα ψυχικά, διότι και ο Πρώτος πάνω ψηλά στον σταυρό και ο κάθε πρώτος αισθάνεται την μοναξιά του αξιώματος. Αυτή την μοναξιά θα πρέπει να την εξαφανίσουμε από την καρδιά του Πατριάρχου. Να ξέρει ότι τον αγαπούμε, να ξέρει ότι προσευχητικά του συμπαραστεκόμαστε και οσάκις μας δίνεται η ευκαιρία θέλουμε και σωματικά, να ατενίζουμε τη γλυκιά του μορφή και να παίρνουμε δύναμη από την πηγή της δυνάμεως που ο ίδιος ελέω Θεού

μεταφέρει. Αυτά, αγαπητοί μου αδελφοί, δεν είναι λόγια κολακείας. Είναι λόγια πίστεως που αποδεικνύονται από το ότι ο Πατριάρχης Βαρθολομαίος είναι διανομέας του ανεσπέρου φωτός του Γένους μας», είπε, μεταξύ άλλων, ο Μητροπολίτης Δράμας.

Υποδεχόμενος τον Οικουμενικό Πατριάρχη, «εις το Αγιοταφτικόν τούτο σκήνωμα της Βασιλευούσης», ο Επίτροπος του Παναγίου Τάφου, Αρχιεπίσκοπος Ανθηδώνος, εξέφρασε προς τον Παναγιώτατο τις θερμές ευχαριστίες του Πατριάρχου Ιεροσολύμων αλλά και τις δικές του «δια την στοργήν και μέριμνα Υμών δια τα αγιοταφτικά μετόχια» της Πόλης. Ευχαρίστησε δε τον Μητροπολίτη Δράμας για την αποδοχή της πρόσκλησης να τελέσει την αρχαιοπρεπή Θεία Λειτουργία του Αγίου Ιακώβου του Αδελφοθέου, πρώτου Επισκόπου της Αγίας Πόλεως των Ιεροσολύμων. Θερμό ήταν και το καλωσόρισμα του Προέδρου της Κοινότητας του Νεοχωρίου, Παντελεήμονος Βίγκα, Άρχοντος Μ.Χαρτοφύλακος της Μ.τ.Χ.Ε., προς τον Μητροπολίτη Παύλο και τους προσκυνητές από τη Δράμα.

Πατριαρχική χοροστασία κατά τον εσπερινό της εορτής

Την προηγούμενη, 22 Οκτωβρίου, στον ίδιο Μετοχιακό Ναό, ο Οικουμενικός Πατριάρχης, χοροστάτησε στον εσπερινό της Θρονικής Εορτής του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων, επί την ιερά μνήμη του Αγίου Αποστόλου Ιακώβου του Αδελφοθέου, ύστερα από πρόσκληση του Αρχιεπισκόπου Αθηδώνος.

Στην ομιλία του ο Οικουμενικός Πατριάρχης αναφέρθηκε στους διαχρονικά στενούς δεσμούς αλληλοϋποστήριξης και συνεργασίας του Οικουμενικού Πατριαρχείου με το Πατριαρχείο Ιεροσολύμων. «Επευλογούμεν την αρραγή σχέσιν συνεργασίας των δύο ημετέρων Εκκλησιών, ως άλλωστε διεφάνη και κατά τας εργασίας της Αγίας και Μεγάλης Συνόδου της Ορθοδόξου Εκκλησίας, μεριμνώνμεν δε από της εσταυρωμένης καθέδρας της Πρωτοθρόνου Εκκλησίας, εργαζόμενοι με όλας τα ταπεινάς μας δυνάμεις, διά την συνέχισιν επί της αυτής βάσεως της συνεργασίας και της εν Θεώ συμπορεύσεως ημών, διά την δόξαν του Χριστού και την ευστάθειαν της Αγίας Του Εκκλησίας. Και ασφαλώς, ου παυόμεθα δεόμενοι, προσευχόμενοι και αγωνιζόμενοι ποικιλοτρόπως, μετέχοντες εις την αγωνίαν του Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ιεροσολύμων και συμπάσης της Αγιοταφίτικης Αδελφότητος διά την διαφύλαξιν και προστασίαν των πανσέπτων προσκυνημάτων των Αγίων Τόπων, ιδιαιτέρως κατά τας ημέρας ταύτας της δοκιμασίας, και υποστηρίζοντες την διατήρησιν του ισχύοντος εκεί καθεστώτος, του status quo».

Από το Γραφείο Τύπου του Οικουμενικού Πατριαρχείου